

Els amfitrions obtenen tres ors al Vila de Montornès de kàrate

Montornès del Vallès
El Club Kàrate Montornès va aconseguir tres medalles d'or en la 14a edició del torneig Vila de Montornès, diumenge. Juan Garcia (kumite cadet), David Luque (kumite veterans) i Teresa López (kata aleví) van pujar al graó més alt del podi d'una competició que va aplegar 328 karateques de 23 clubs d'arreu de Catalunya i Andorra. En total, els representants del club amfitrió van aconseguir 16 podis: les medalles de plata van ser per a Jordi Valdivia (kata aleví), Estela González (kata aleví), Belén Cerezales (kumite infantil), Naiara Moreno (kumite cadet), Marta Molina (kumite sènior) i Felipe Moreno (kumite veterans); les de bronze les van guanyar Marcos Lozano (kata benjamí), Laia Ferrer (kata benjamí), Ciro Gutiérrez (kata aleví), Selene Medel (kata aleví), María López (kumite juvenil), Eric Pintado (kumite sènior) i Enric Sánchez (kumite sènior).

El J. Riera Grup Gamma guanya la Copa de Futbol Sala de Sant Celoni

Sant Celoni
El J. Riera Grup Gamma es va adjudicar la 29a edició de la Copa de Futbol Sala de Sant Celoni, després de vèncer a la final el Metacel per 0-1. D'aquesta manera, s'acaba una edició que s'ha perllongat durant un mes, i en què s'han disputat 140 partits. D'altra banda, el Sansa City va guanyar en infantils, i la Penya Barcelonista Sant Celoni, en cadets.

Marc Rius, de Granollers, sisè absolut al mig ironman de les Angles, a França

Granollers

Ramon Solé

Marc Rius va aconseguir, diumenge, la millor classificació d'un atleta del Club Triatló Granollers en una cursa de llarga distància. Va ser al mig ironman de les Angles (el Capcir), en què el triatleta granollerí de 31 anys va acabar en sisè lloc absolut de més de 300 participants, amb un crono de 4h 55min 09s. Els temps parcials de Rius van ser: 25min 44s en el tram de 1.900 metres de natació, 2h 51min en el de 90km en bicicleta, i 1h 34min a la mitja marató final.

El tram de natació va ser al pantà de Matamala, i Rius va posar-se al capdavant de seguida i va sortir de l'aigua en sisè lloc. En el tram en bicicleta va començar el ball de posicions. "Vam fer dues voltes de 45 quilòmetres i en cada volta hi havia tres ports de muntanya, dos de petits i un de més llarg, d'uns 10 quilòmetres. Em vaig arribar a posar segon un moment, i vaig mantenir la tercera posició molta estona. A la segona volta, però, vaig afluixar una mica el ritme per reservar forces per al tram a peu, i em van passar tres rivals", explica Rius, que va deixar la bicicleta en el mateix sisè lloc en què l'havia agafat.

El tram final de mitja marató va ser més dur del que s'esperava. "Van ser dues voltes al voltant d'un llac, per un terreny molt ondulat; semblava que havia de ser pla però hi havia una pujada bastant forta d'un quilòme-

Marc Rius, just després de creuar la línia d'arribada a Les Angles

tre. A la primera volta em va anar molt malament i vaig perdre dos llocs; però a la segona vaig recuperar-los", explica el triatleta granollerí. Marc Rius esmenta l'alçada com un obstacle important a vèncer. "Tota l'estona vam competir per sobre dels 1.600 metres i es nota: com que hi ha menys oxigen, rendeixes menys i costa més", assegura.

L'últim repte de Marc Rius abans d'acabar la temporada és un ironman, el d'Embrun (França), considerat un dels més durs del món. Rius ja té tres ironmans complets a

les espatlles, un dels quals és aquest (2007). "L'última vegada el vaig fer només cinc setmanes després de fer el de Frankfurt i no vaig quedar gens content; enguany m'agradaria baixar de les 12 hores, una hora menys que fa tres anys", diu Rius, que té una millor marca d'ironman de 9h 50min.

D'altra banda, Rafael Espinar (també del CT Granollers) va fer 13è absolut a les Angles després de remuntar 30 posicions a la cursa a peu, i David Alarcón, 23è.

Munuera, de Vilamajor, or i plata en kàrate als europeus de policies i bombers

Sant Antoni de Vilamajor

Joan B. Mauri

L'agent de la Policia Local de Sant Antoni de Vilamajor, Alfonso Munuera Lorente, va aconseguir dues medalles en els Jocs Europeus d'Euro-polyb, celebrats a València. Els Euro-polyb són uns jocs de policies i bombers amb participants procedents d'arreu del continent europeu, que es fan cada dos anys i apleguen fins a 52 modalitats esportives diferents. La de València era la tercera edició dels jocs, que en les seves dues anteriors edicions es van fer a Pontevedra (Galícia) i han de conviure amb uns altres jocs de policies i bombers d'àmbit europeu que aquest any s'han fet a Andorra. Alfonso Munuera es va proclamar campió d'Europa de kata en la modalitat de kumite en categoria sènior i va aconseguir la medalla de plata en la categoria open masculí.

L'agent de la Policia Local de Sant Antoni de Vilamajor, té 33 anys i no és, ni de bon tros, un novell: Munuera té una llarga trajectòria i experiència en arts marcial i ha aconseguit, entre altres, el tercer Dan de Kàrate de les federacions espanyola i catalana, el primer Dan de Kyokushinkai i el primer Dan de defensa policial. A més, Munuera és instructor de defensa policial, àrbitre en modalitat competitiva de kàrate i també professor d'activitats esportives i marcial.

EL BLOC

TENIA TEMPS

Ramon Solé

MANIPULADORS DE SÍMBOLS

Segur que molts de vostès s'han indignat, com jo, davant el sistemàtic silenciament, per part dels mitjans de Madrid, de l'aportació determinant del Barça a la selecció espanyola. No sé si és per ràbia, per enveja o per aquesta hipocondriasi permanent que pateixen perquè no se'ls esquarteri la ditxosa unitat d'Espanya: un pànic que els tenalla a un nivell subconscient des que Espanya va passar d'inspirar una grandesa imperial on mai no es podia el Sol a inspirar el personatge d'en Manuel, el cambrer babau, desastrós i esperpèntic de la sèrie britànica *Hotel Fawlty*. De fet, insistint tant en l'existència d'aquesta unitat, una mica estan admetent que no existeix, però en fi: això ja és terreny dels psicòlegs.

Al tema. Vicente del Bosque ha arribat a alinear set jugadors del Barça a l'equip titular, inclosa

la finalíssima de diumenge; i el gol del triomf històric d'Espanya el va fer un culé. Del Bosque va ser valent, a l'hora de fer la llista de convocats: va prioritzar el criteri futbolístic al polític, ignorant les pressions que devia rebre de no posar massa jugadors d'un cantó i massa pocs de l'altre. No li va tremolar el pols a l'hora de convocar vuit jugadors del Barça (comptant Villa), set dels quals han estat titulars fixos, i només cinc del Madrid, dels quals un no ha trepitjat la gespa i l'altre, amb prou feines. Els resultats estan a la vista, i dibuixen un sentiment espanyol (el del seleccionador, el del vestidor i vull pensar que el de moltíssima gent) molt més positiu, respectuós i engrescador que el que s'entestien a apropiarse els manipuladors dels símbols: parlo de mitjans i polítics centralistes obsessionats a imposar –que no exposar– les seves idees.

A Granollers tenim un cas semblant. De les deu

components de la selecció espanyola júnior de natació sincronitzada que s'ha proclamat tercera d'Europa, cinc nenes són del Club Natació Granollers. La seleccionadora és madrilenya i, és evident, també prioritza els criteris esportius (a l'equip hi ha sis catalanes). I, com en el cas del futbol, els resultats parlen per si mateixos: dos bronzes a l'europeu júnior i Judit Requena convertida en quarta millor sincronista continental de la categoria.

La popularitat del futbol no té rival i, de moment, els manipuladors dels símbols no han fotut la grapa llardosa sobre l'elegant esport de la sincronitzada. Seria molt fort indignar-se pel sistemàtic silenciament dels mèrits del CN Granollers en els èxits estatals; és trist, però segurament és l'únic motiu per alegrar-se que en aquest país la sincronitzada no tingui la tirada popular, la projecció mediàtica i, sobretot, el poder simbòlic del futbol.